

Stanislavich Miklós csanádi püspök 1749-ben egy jelentést készített a helytartótanács lelkészpénztári ügyosztálya számára. Jelentésében ismertette egyházmegyéje parókiáinak helyzetét, amelynek során megemlítette, hogy Nagyzerénden reformátusok éltek. Véleménye szerint a kálvinisták jogtalanul használták az egyházi épületeket, ezért érdmesnek tartotta volna azt visszaszerezni. A szövegre először a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatócsoportja figyelt föl, kisebb javításokkal az általuk közölt szöveget adjuk közre.¹

„...De in[?] et id humillimo significo adesse in Nagy-Szerind domum jam aedificatam ex pietate ill[ust]r[issi]mi domini l[iber] b[aro] de Sándor pro parcho, intentione sane optima praedicti, ut cum dominus terrestis existeret, ecclesiam vicinam olim jam catholicam nunc haereticorum Calvinistarum abusu in divinis peragendis deservientem reciperet; illis vero aliam aedificandam permitteret.

[...]

Temesvarini 3tia decembris 1749.

Humillimis servus F. Nic. Stanislavich ep[iscop]us Csanadi[ensis] m[anu] p[ro]pria]

¹ Sprenger Mária – Wallon Emma (sajtó alá rend.): Acta Cassae Parochorum. Egyházmegyék szerint besorolt iratok. 3. füzet. Székesfehérvári, kaolcsai, csanádi és győri egyházmegye 1733 – 1779, Művészettörténeti adatok., Budapest, 1971 (A Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Csoportjának forráskiadványai, VII.), 80–81.